

Tájékoztató az Egyházmegyei Hitoktatásról

Annak idején, mikor Jézus utolsó szavait intézte tanítványaihoz, mennybemenetelekor, ezt mondta az emberekre vonatkozóan: „...**tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek...**” /Mt 28,20/

Aki már próbálta, bármilyen vonatkozásban is, a „megtartást” alakítani, tudja, hogy nem kis feladat. És nem kis feladat ez a hit vonatkozásában sem: **segíteni a hitre-jutást, segíteni a hitben-járást.** II. János Pál pápánk a hitoktatás feladatát ebben határozta meg. Nem elég egyféle racionális belátása Isten létének. Nem elég a jézusi tanítás megismerése, elfogadása. Még az sem elég, ha lelkesedni tudunk mindezért. Az kell, hogy ennek megfelelően alakítom életem. Elérni az ember legmélyét, amely aztán a jellemen keresztül a magatartásban, viselkedésben aktualizálódik. És **lehet bármilyen külső körülmény,** a feladatunk ennyi: segíteni Jézus megismerését, a mellette való döntést és kitartást. Nálunk ötven év keményebb-puhább egyházellenes diktatúrája után immár 30 év telt el a rendszerváltás utáni nagy szabadságban, demokráciában. Ebben a külső körülményben kell teljesítenünk a jézusi parancsot a „megtartás” alakítására. És kiderült, hogy nem is olyan könnyű.

Ezek az általánosnak tűnő megállapítások után nézzük, mit is jelent ez a külső körülmény hitoktatásunk vonatkozásában, ma.

A mai szülők általában nem, de már a nagyszülők közül sem mindenki részesült hitoktatásban. A népegyház vallásgyakorlati formái, amik az elmúlt diktatúrában csak titokban vagy kényszeredetten élhettek, most elérhető közelségbe kerültek. A keresztelés, elszándozás, bérmentés, mint a vallásosságot jelentő események, felbukkannak tudatukban, de többnyire, mint célok, és nem a keresztyén élet eszközeiként, állomásaiként. Él bennük valamiféle vágy az igazabb értékekre, de ebben majdnem inkább a jelen élet iránti elégedetlenség fogalmazódik meg. Gyümölcsöket szeretnének, a kifejlődést, beérést átugorva.

Ebben a helyzetben kell megtalálnunk a hitre-jutásra segítés útját, a hitben vezetés útját, azaz a jó hitoktatást.

Hívó keresztyén ember számára az otthon megkezdett vallásos nevelés fontos része, segítője a hitoktatás. Gyermeük megkeresztelesekor azt vállalták: úgy nevelik gyermeküket, hogy Istent megismerje, megszeresse és tanítása szerint éljen. Ezt a nevelőmunkát akarja segíteni az Egyház, amikor a gyermek életkorának megfelelően megfogalmazott ismeretanyagot és gyakorlóteret ad a hittan tanítása kapcsán. Hogy növekedhessenek „korban, bölcsességben és kedvességben Isten és az emberek előtt”. A fentiekből következik, hogy a hitoktatás során a szentségekre való felkészítésen túl a gyermekek magatartás sőt jellemformálására nyílik lehetőség.

Sok szülő azért kéri gyermeke számára a hitoktatást, mert azokat az erkölcsi normákat, magatartási szabályokat jónak tartja, amit Egyházunk tanít, és szeretné, ha gyermeke így élne vagy legalábbis megismerné ezt.

Vannak, akik azért kérik gyermekük számára a hitoktatást, mert felismerték: az általános műveltséghez hozzátartozik mindaz, amit ott kap a gyermek. A Szentírás/Biblia értéke, Jézus

Krisztus léte, az Egyház élete, történelme olyan nyilvánvaló tények, amelyekről nem tudni – komoly hiányosság. Azt nagyon sokan jól látják, hogy az iskolai tantárgyak keretében hallani mindezekről nem elég. Egy kicsit nehezíti ugyan a hitre nevelés munkáját ez a pusztán intellektuális érdeklődés, de elfogadjuk az ilyen jelentkezőket is.

Óvodás korban egyre több helyen igénylik a hitoktatást, és fokozatosan bővül is az óvodás hittan. Egyes helyeken arra próbálják felhívni a szülők figyelmét a lelkipásztorok, hogy nem a családi nevelés helyett, hanem mellette hatékony ez a kicsi korban megkezdett hittan.

Általános iskolában szinte mindenütt van hittan.

Mi a hittananyag, mi lehet a követelmény?

Évfolyamonként más-más anyag, melyet az ismeret és gyakorlat egységében igyekszünk feldolgozni. Ma már minden hittankönyvben szerepel **kérdés-feleletként** a hittanos követelmény évfolyamra lebontott része. Ez segíti a viszonylag **egységes követelményszintet**.

Vallásgyakorlásnál felvetődik: „Elvárható-e a rendszeres szentmise a szentség kiszolgáltatáshoz, amikor a szülők nem segítenek kellőképpen? Akkor alig lehet valaki elsődöző, bér mátkozó!”

Fontos látnunk, hogy nem statisztikára dolgozunk. Ha szülők nem segítenek, akkor is **ki kell várnunk a hittanosok egyéni érettségét**.

Az Egyház évezredes tapasztalata, hogy nem az engedmények, hanem az igényes követelmények tartották meg az Egyházban a híveket.

Az Eukarisztia évének csodálatos üzenete: **Jézus bennünk, köztünk, általunk akar élni, szeretni. Vállaljuk a jézusi sorsot hitoktatóként:** „*ha a búzaszem nem hull a földbe, és nem hal el, egymaga marad, de ha elhal, sok termést hoz*” /Jn12,24/ ha **életünkkel tanítunk**, tudjuk teljesíteni a jézusi parancsot: „*tegyétek tanítványommá mind a népeke és tanítsátok meg őket mindannak a megtartására, amit parancsoltam nektek*” /Mt 28,19-20/

Veszprém Egyházmegyei Hitoktatási Bizottság

Szeretettel: Bartos Gábor
Hittantanár